По едно време се зачу конски тропотъ. Детето тревожно подскочи и удивено забелѣза, че часовоя и любопитнитѣ изоставятъ позициитѣ си.

То веднага позна гласътъ, който високо питаше, — коя е последната хижа въ дѣсно?

— Ето я тамъ!

Следъ мигъ то бѣше вече свободно и енергично се метна на седлото задъ баща си.

Отъ английски преведе: **К. М.**

ПРОЛѢТЬ

Вижъ какъ ясно е небето
слънцето какъ грей.
Какъ се зеленей полето
тревата — люлей.

Какъ цвѣтята сж цъфнали
— пръскатъ ароматъ,
а децата сж тръгнали
китки да берятъ.

ПѢТЕЛЪ И ГАРВАНЪ

Басня отъ Теодоръ Етцелъ

Въ единъ голѣмъ птичи дворъ живѣеше единъ гордъ пѣтелъ всрѣдъ стадо отъ прилежни кокошки. Той бѣше единъ отъ най-великолепнитѣ и най-силни пѣтли, които нѣкога сж владѣли въ кокоши дворъ. Неговия коралночервенъ гребенъ стоеше като корона върху величествено вдигнатата му глава. Като нѣкакъвъ краль се надуваше той въ своето царство. Когато изпжнѣше шия и плѣснѣше съ силнитѣ си криле и изкукуригаше свсето далече звучаще „кукуригу", тогава всичко пернато въ двора се навеждаше страхливо прадъ силния господарь. Не само кокошкитѣ, но и гължбитѣ, гжскитѣ и патицитѣ го хвалѣха и ценѣха като свой гордъ повелитель. Да, даже дивитѣ птици отъ полето, като свракитѣ и гарванитѣ, които често около времето за ядене долитаха тукъ, за да клъвнатъ нѣколко ечмичени зърна — тѣ всички славѣха великолепната по цвѣтъ перушинена дреха, голѣмата многоцвѣтна опашка и гордата фигура на пѣтела.

Но колко хубавъ и силенъ бѣше, толкова гордо и надменно се държеше той.

„Какви негодни сжщества," извика той единъ день презрително, сж всички тия долни създания, които ме заобикалятъ! Какъ ласкателно се превиватъ предъ мене и ми слугуватъ! Само единъ единственъ тукъ въ двора е достоенъ за моето общество: прекрасния паунъ. Очудвамъ му се, какъ, пъленъ съ величие, той крачи съ дивния си шлейфъ*) и какъ съ достойнство движи своята коронована глава! О, какъ бихъ смачкалъ съ единъ ударъ всички негодни простаци, които робски ме окржжаватъ, та да живѣя само между гордитѣ пауни! Какво великолепно сжществуване би било!

Тия думи на пѣтела ги чу единъ старъ гарванъ. Той поклати глава и даде на надменния пѣтелъ следния отговоръ:

„Ти трѣбва да се радвашъ, че сжществуватъ по-дребни животни. Каква би била всичката твоя хубость и голѣмата твоя сила, ако нѣмаше кой да се възхищава отъ тебе и те почита? Ако, освенъ тебе, само пауни живѣеха на земята, ти би билъ най-долното създание. **Не презирай никога ония, които стоятъ по-долу отъ тебе и чрезъ това те издигатъ".**

Отъ нѣмски преведе Р. Букурешлиева

*) Опашката на дълга рокля.